

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Немањина 9
11000 БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III.

ТУЖЕНИ: Влада Републике Србије – Генерални секретаријат, Немањина 11, Београд

Предмет: Тужба Управном суду против Решења Владе Републике Србије 61 број: 07-1528/2017-17 од 24. јануара 2024. године

На основу члана 22 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) и чланова 12, 17, 18 став 1. и 22. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/2009), у законском року, подносим

ТУЖБУ

Ради: поништења решења туженог, у 3 примерка (за суд, тужени орган и заинтересовано лице) са 1 прилогом (Решење 61 број: 07-1528/2017-17 од 24. јануара 2024. године).

Тужбу подносим због повреде члана 24. Закона о управним споровима и то:

- 1) што у оспореном решењу није правилно примењен закон и
- 2) што је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, као и што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања.

Образложење

Оспореним Решењем Владе Републике Србије 61 број: 07-1528/2017-17 од 24. јануара 2024. године тужени је одбацио као неуредан захтев за приступ информацијама којим је тужилац тражио следеће информације и копије докумената: - Концесиони акт (члан 29 Закона о јавно приватном партнерству и концесијама) и Студију оправданости (члан 31 закона о јавно приватном партнерству и концесијама) за Аеродром Никола Тесла.

ДОКАЗ 1: Решење Владе Републике Србије 61 број: 07-1528/2017-17 од 24. јануара 2024. године

Оспорено Решење је тужиоцу достављено, истовремено путем електронске и редовне поште, 3. априла 2024. године.

ДОКАЗ 2: Електронска пошта и допис Генералног секретаријата Владе Републике Србије 08-61 број: 07—1528/2017-17

У образложењу Решења тужени је навео да је захтев за приступ информацијама од 14. фебруара 2017. године одбацио као неуредан због тога што га тужилац није допунио/уредио, односно није отклонио недостатак, сагласно члану 15 став 6 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21), на који му је указано Обавештењем 61 број 07-1528/2017-17 од 28. децембра 2023. године.

Побијано решење је незаконито јер је из непотпуно и нетачно утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, након чега је тужени неправилно применио одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21).

Наведеним Обавештењем тужени је захтевао да тужилац захтев уреди одређивањем и навођењем што прецизнијег описа информације која се тражи и која је предмет интересовања. Обавештење је израђено 28. децембра 2023. године а у поштанском сандучету тужиоца је затечено 9. јануара 2024. године, а према записаном датуму на полеђини коверта истог дана је и испоручен.

ДОКАЗ 3: Обавештење 61 број 07-1528/2017-17 од 28. децембра 2023. године

Захтев туженог да тужилац отклони недостатке и уреди захтев за приступ информацијама, као и претња одбацивањем, а следствено томе и одбацивање захтева, су незаконити јер су тужиоцу упућени после протекла законског рока.

Члан 15. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) предвиђа да „ако захтев не садржи све податке из става 2. овог члана, односно ако захтев није уредан, овлашћено лице органа власти дужно је да, најкасније у року од осам дана од дана пријема захтева, без надокнаде, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни“. У члану 15. ст. 2. је прописано да захтев мора садржати „назив органа власти, име, презиме, односно назив и адресу тражиоца, као и што прецизнији опис информације која се тражи.“

Захтев за приступ информацијама о коме је реч у овом случају упућен је Влади Србије – Генералном секретаријату 14. фебруара 2017. године, односно пре готово седам година, што значи да је Генерални секретаријат прекорачио рок за поступање прописан чланом 15. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) за тачно 2.500 дана.

ДОКАЗ 4: Захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 14. фебруара 2017. године

Осим тога, захтев да тужилац отклони недостатке и уреди захтев за приступ информацијама, као и претња одбацивањем захтева су незаконити, и због тога што је захтев уредан и не садржи недостатке. Услов који прописује одредба члана 15 став 2 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) према коме је

тражилац дужан да наведе „што прецизнији опис информације која се тражи“ је у потпуности задовољена тиме што је тужилац у свом захтеву навео називе докумената који садрже информације од јавног значаја. Тиме је тужилац на најпрецизнији могући начин означио информације које је тражио. Наиме, тужиоцу још увек није познато које све информације два документа која су тражена садрже, јер му нису доступни ни сами ти документи нити називи појединих делова докумената, а који би могли бити наведени у захтеву за приступ информацијама. Овакво тумачење је потврђено бројним одлукама Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, које се позивају не само на норме Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) већ и на релевантне међународне стандарде.

У једној од поменутих одлука се изричито наводи: „С тим у вези, **неосновано** је првостепени орган упутством о допуни број захтевао од жалиоца да захтев од прецизира у делу ... **тако што ће навести прецизнији опис информације који тражи тим делом захтева, имајући у виду да му је било јасно на који управни спор се тражена информација односи и да се тим делом захтева тражи одговор туженог, односно да је жалилац навео довољно података који омогућавају проналажење тражених информација односно докумената, тј. прецизно је описао информације које тражи, а како је то у жалби и наведено.**“

ДОКАЗ 5: Решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности 071-11-8808/2022-03

Посебан значај цитираног правног става Повереника огледа се у томе што је реч о случају где је тај орган одлучивао по жалби против Управног суда као првостепеног органа власти, као и чињеница да је након одлуке Повереника, Управни суд поступио по одлуци.

Штавише, захтев да тужилац отклони недостатке и уреди захтев за приступ информацијама, као и претња одбацивањем захтева су незаконити јер су засновани на чињеницама које су контрадикторне претходном поступању туженог поводом истог захтева за приступ информацијама од јавног значаја. Тужени је по истом захтеву за приступ информацијама већ једном поступао тако што је захтев, како је утврдио Управни суд својом пресудом од 14.10.2022. године, Решењем 07-1528/2017-5 од 26. јануара 2018. године незаконито одбијен.

ДОКАЗ 6: Пресуда Управног суда 1 У 3672/18 од 14. октобра 2022. године

Доношењем Решења 07-1528/2017-5 од 26. јануара 2018. године тужени је несумњиво доказао да је без икаквих потешкоћа и потребе за додатним уређењем и допунама идентификовао шта је предмет захтева на основу описа информације који је у њему дат, па је закључио да приступ информацијама треба ускратити. Стога, позивање на наводно неразумевање предмета захтева пет година након ове одлуке, не само да није оправдано, већ представља јасно исказану намеру да се тражиоцу отежа остваривањем Уставом и Законом загарантованих права.

Тражењем копије два документа који су наведени у захтеву, то јест Концесионог акта (документ који се израђује на основу члана 29. Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама) и Студије оправданости (документ који се израђује на основу члана 31. истог закона) за Аеродром „Никола

Тесла“, тужилац је желео да оствари право на приступ свим информацијама које садрже та два документа, односно информацијама које су садржане у документима почев од прве странице или насловне стране уколико постоји, па закључно са информацијама које су садржане на последњим страницама докумената. Уколико документи садрже и прилоге, тужилац је тражио и све информације које су садржане у свим прилозима. У захтеву је већ наведено, а у допису који је тужилац упутио туженом - Поступање по обавештењу б1 број 07-1528/2017-17 од 9. јануара 2024. - поновљено, да уколико ова два документа већ постоје у електронском облику, да се тражи да се њихове копије доставе управо у том облику. Такође је, у том смислу, у захтеву већ наведено да за достављање тражених копија докумената није неопходно да они буду оверени печатом или потписом, с обзиром на то да је предмет интересовања садржина докумената (све информације садржане у документима), а не форма докумената. То даље значи, на пример, да у случају да Генерални секретаријат поседује два поменута документа у програму MS Word, чија је садржина иста као и верзије које су одштампане, потписане и оверене печатом, Генерални секретаријат је захтеву тужиоца могао да у потпуности удовољи тиме што ће тужиоцу доставити верзије у програму MS Word, и на тај начин изоставити информације које се односе на изглед потписа и печата, као и место на којем се налазе потписи и печати.

Доказ 7: Поступање по обавештењу б1 број 07-1528/2017-17 од 9. јануара 2024.

Имајући у виду да је због свега наведеног решење туженог неправилно и незаконито тужилац предлаже да суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. Тужба се УВАЖАВА.

2. ПОНИШТАВА СЕ Решење Владе Републике Србије б1 број: 07-1528/2017-17 од 24. јануара 2024. године и НАЛАЖЕ СЕ туженом да тужиоцу достави информације и копије докумената тражених захтевом за приступ информацијама од јавног значаја.

ПРИЛОГА: 7

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија
Програмски директор
Немања Ненадић

У Београду,
дана 24. априла 2024. године